

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger.

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg A. sp. 2253, fremsættelsen i tidenden sp. 1987).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bodil Koch: Det må hilses med stor tilfredshed, at dette lovforslag om uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger nu endelig kommer til behandling her i folketinget. Allerede i 1960 rettede forstanderne for børnehave- og fritidspædagogseminarierne en henvendelse til undervisningsministeriet om at gennemføre en udvidelse af grunduddannelsen med et tredje år. Et ministerielt udvalg blev nedsat i 1963 til behandling af de problemer, der knytter sig til en forlængelse af uddannelsesperioden. Udvalget afgav betænkning i 1966, hvori man foreslog, at uddannelsen blev 3-årig allerede fra 1. august 1968. Vi er altså sent på det, kan man sige, og jeg kan love mit partis fulde støtte, så lovforslaget kan vedtages hurtigst muligt.

Seminarieforstander, cand. psych. Niels Jørgen Bisgaard har i en kronik skrevet om, hvad han kalder optræk til uro på landets 22 børnehave- og fritidspædagogseminarier. En gruppe studerende ved seminarierne i København, en gruppe, der i øvrigt kalder sig ved det tiltalende navn „samfundsoptimisterne“ — dem skulle vi have nogle flere af — har startet en aktion, der i første række går ud på at få etableret gratis undervisning for eleverne og en tildeling af så rigelige økonomiske midler til seminarierne, at disse kan få opfyldt undervisningsmæssige krav i moderne forstand. I den forbindelse vil jeg gerne erindre om, at mit parti her i folketinget har stillet forslag om, at studieafgiften på de private seminarier og på børnehave- og fritidspædagogseminarierne bortfalder, og jeg har forstået, at undervisningsministeren stiller sig velvilligt over for spørgsmålet.

Jeg ser, at der på finanslovforslaget i år er søgt en klækkelig forhøjelse af tilskuddene til nedsættelse af undervisningsafgiften. Tilskuddet er beregnet til 1.000 kr. pr. lærerstuderende, men det dækker jo ikke afgifterne, og dertil kommer så bøger osv. Jeg vil derfor gerne have bekræftet, at forhøjelsen

kun er et første skridt på vejen, og at undervisningen bliver gratis for seminarieeleverne, når denne lov træder i kraft pr. 1. august 1970.

Blandt lærerne på børnehave- og fritidspædagogseminarierne er der utilfredshed med deres status og lønforhold. Under de gældende vilkår er det vanskeligt at skaffe og fastholde kvalificerede lærere. Samtidig er der som bekendt i de sidste år, som ministeren selv har givet udtryk for her i tinget, sket en eksplosiv udvikling på børnehavområdet. Det er en god ting, at der synes at være en stadig øget forståelse for, at det også er en samfundsopgave at løse pædagogiske problemer for børn i førskolealderen, men jeg er enig med seminarielærerne i, at denne anerkendelse bør smitte af på løn- og arbejdsvilkår på seminarierne. Deraf bør naturligvis følge, at deres arbejde koncentrerer mest muligt om det menneskelige, det pædagogisk-psykologiske arbejde, ikke mindst kontakt- og rådgivningsarbejdet over for forældrene. Jeg har ladet mig sige, at der f. eks. går megen tid til at reparere legetøj på seminarierne. Det ville være en fin og udmærket opgave at tilbyde f. eks. alderspensionister. Pædagogen må have tid til, hvad man kunne kalde den både mod børn og forældre rettede åndelige fingerspidkontakt. Heri ligger efter min mening rige muligheder på vejen mod den stadig efterlyste bedre fremtid.

Det gammeldags syn på børnehaven som et sted, hvor forældrene bare kunne få deres børn parkeret og passet, medens de var på arbejde, har ingen relevans mere. Børnehave- og også fritidspædagogen tilrettelægger børnenes totale udvikling, herunder også den personligheds- og karaktermæssige udvikling og opdragelse. Personalet i vore børnehaver og fritidshjem indtager en virkelig fremskudt, central og grundlæggende plads som de første i rækken af de pædagoger, der står til forældrenes og samfundets rådighed.

Der tales i disse år bestandig om nødvendigheden af, at demokratiet demokratiseres langt mere og dyberegående, end det hidtil er sket. Denne sindelagsdemokratiseringsproces får ganske enkelt sin afgørende impuls i barnets tidligste år. Interessant nok hævder universitetets rektor, Mogens Fog, i sin bog om universitetsproblemer nu og i